

ληρικήν Ναναρχίδα' — ή Λιακή Μαργαρίτα με την Αμυδράτη Λάμψην, Ψάρη της Εραστή και Ανθούλαρ — τὸ Σφραρόν Βέρος μὲ τὸ Πεπηνὸν τῆς Ερήμου. "Ισοδα καὶ ἵτεαρ" — ή Κόρη τοῦ Στρυμοῦνος μὲ τὴν Κυρδερίναρ, "Η θοποῦν Κήρη καὶ Αστέρα τοῦ Βέρα — τὸ Σίκ Ζάκ μὲ τὸ "Άρθος τῆς Άλης, Σιωποκεπή Διρφηνὸν καὶ Λεχωτείκο Κεράσι — τὸ Μέλι τοῦ "Μητροῦ μὲ τὸ Μενεκεδένιο Μπουκετάκη, Σμύρνηποδάρ καὶ Μυτικήρ Σιωδώνιερ — ή Ελληνικής Φίλλα μὲ τὸ Περηνὸν τῆς Ερήμου, Ταχυδρόμον Περιπετείαν καὶ Φόρδη Μήδην — ή Λεπάσοδαλίς μὲ τὴν Κοκκινήν Εξχήνη. Σωτ. Ζ. Στανουόλοντον καὶ "Ελένη Κοκκίνου" — ή Πομερές τῆς Αίρφης μὲ τὸ Στεναγμὸν τοῦ "Άρεμου, Κυματίζην σαρ Θάλασσαν καὶ Μαρίδαρ τοῦ Εύριπου — ή Πειραιώμενος Καρχαρίας μὲ τὸν "Αγρελίν τῆς Αγάπης, "Ελληνικόν Εδαφος καὶ Νεαρόν Ζωγράφον — τὸ Υάροι τῆς Εραστῆς μὲ τὸν "Άργυρον Συρίτηραν, Σαλωτίκην, "Ελιάρ καὶ Μυτικήν Φωτήν — ή Εύδοικος Ορίζων μὲ τὸ Μενεκεδένιο Μπουκετάκη, Πειραιώμενος Καρχαρία καὶ "Ελληνομαθῆ Αμφοικιτσιδι — ή Ταύρετη μὲ τὸν "Ελένην Περιβολητικούν, Τριαγανιστένιον Κάμη τοῦ καὶ "Έραστρος Ούραρόν — ή Ελληνομαθῆς Αμερικανόπαι μὲ τὸν Φλοιόσον τοῦ Εύδεινον καὶ Ναυτόπαιος Πάτμου — ή Αίγαρατα Αθηνᾶ μὲ τὸν Αρχικανάρχον Θεοτοκάδα, Πολιτικόν τὸν Σαμιούν καὶ Θαγένην — ή Κανκαδά μὲ τὸν Ναυτόπαια, Απόρογον τοῦ Νέστορος καὶ Μακιμοκον — ή Αστροποταμίτης μὲ τὸν Φιλόσοφον Διορένην, Σοφερόν Νέφρις καὶ "Ελένη Ν. Κεραπάνουν — ή Αθελ μὲ τὸ Λισσοχαρτον, "Ερα Χεισάκην ή Αίγαρατα Αθηνᾶ.

"Από ζνα γιλικού φελάκι στέλλει ή Δάπλασις πρὸς τοὺς φίλους της: Ξαρθήν Νησιωτούλαν (βεβαίως θὰ κάμης πολὺ μεγάλας προδόους μὲ τὴν καλὴν καὶ ἀγαπητὴν βίζην διδοκάδισταν... ἐλπίκω δέ, διτινά μάθημα ποῦ θὰ σου δώσῃ, εἶναι τὸ νά— για συγνότερο, οὐλαϊστον δόπιος ὄλλος...)" Βέρδος Φαριάνηρ (ναὶ πολὺ μὲ ωχαστήσεν ἡ περιγράφων διεκδομῆς καὶ τοιχόν) Πόριον Νήσου (καὶ ήδηκή σου ἐπίσης: εὔχομα τόσον φυδρῶς νὰ ξεράζετε πάντοτε τὸν Μάτων) "Άρθος τοῦ Ζαπέλου (η πρὸς αὐτὸν σου θὰ δημοσιεύθῃ εἰς τὸ προσεχές: ἀν δεκθῶν καὶ σου στελούν δύο τετράδια τότε θὰ στέλλεις καὶ σὺ δύο:) Σπαρτιάτιδα Χειλωτίδα (νομίζω διτινά αἱ προτάσεις, περὶ ὡρ γράφεις, ἐδημοσιεύθησαν) τετράδια θὰ λέσῃ, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἔχῃς περισσοτέρων ὑπομονῆς σ' εὐχαριστεῖς πολὺ δὲ κ. Φιλίδω δι' δσα γράφεις. Καρδίαν όποιο Πέτραρ, "Αστρο Κάρθουνο (εἰδια τὴν λύσιν, ἀλλ' ἀρ' οὐ ἀδὲν ὑπάρχει καλὸν λυσθάριον εἰς τὴν Λευκίδαν, ησο περιτον νὰ τὴν στελίης τὸ Π. Πνεύματα ώρατα, καὶ θὰ δημοσιεύθῃν) Κύμα τῆς Δευτέρας (σημερον ἐκλέγω θευδῶνυμον τῆς: ἀδελῆς σου: ἀγνων διατι δεν ἐδέχθησαν τὰ: προτάσεις τῆς Επειρήσου γράφεις μου συγχύτερα) Πασιδική Λαράρ [Ε] δια τὴν πλήρη ἀγάπης: ἐπιστολήν σου ἀλλὰ τὸ Π. Πνεύματα νὰ τὰ γράψῃς στολήν σου" ἀλλὰ τὸ Π. Πνεύματα νὰ τὰ γράψῃς.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

καθ' ὑψηλὴν ἐπιθυμίαν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλισσῆς ΟΔΓΑΣ

Ο ΑΠΠΕΙΟΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

Μετεφράσθη ἐκ τοῦ Αγγλικοῦ τῆς L. T. ΜΕΑΔΕ οπὸ Τουλίας Α. Σωμάκη.

Ἐκ τοῦ Τυπογράφειον τῶν Καταστημάτων Ανέστη Κωνσταντίνου 1900.

ΒΙΒΛΙΟΝΕΚΤΑΚΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ

Ογκώδης τόμος μὲ 60 εικονογραφίας

ΤΙΜΑΤΑΙ

Αδετος φρ. 6—Χρυσόδετος φρ. 8.

ΕΠΙ ΧΑΡΤΟΥ Α' ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

Αδετος φρ. 7—Χρυσόδετος φρ. 10.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΙΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Υπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἔξοχην παιδικὸν περιοδικὸν οὐγγραφικα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα δριστὸν καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παιδεῖς.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Αστυνομίου Ρέδδου [Ε]

260. Δέλτα.

Νέντικατασταθοῦν οἱ

ἀστερίζοι: διὰ γραμ-

μάτων ὥστε νάποτε-

λεσθή: δεκτᾶ πόλις

τῆς Ἀρχίτειας, ἀριστε-

ρῷ πηγήν, καὶ εἰς

τὴν βίσσον ἴχθυν.

Εστάλη ὑπὸ τῆς Θεοπαπινίδης τῶν Μουσῶν [Ε]

261. Φύρδην — Μέγδην.

Καταλήκοι: μεταζίτων τὰ γράμματα τῆς κα-

τωτέρων περιέργου φύτεως (οὐχὶ ἔκστης; λέξεως

ἰδιαιτέρου, ἀλλὰ διῶν διών) σχημάτισον γνω-

στὴν ἀρχαίαν προτυπίαν ἐπέντε λέξεων.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Αστυνομίου Ρέδδου [Ε]

262—263. Μεταρρυφώσεις.

1. — Τοῦ δὲ διὸ μεταρρυφώσεων, νὰ γίνη δύσι.

2. — Ο αἵρος γι' ἐπτὸν μεταρρυφώσεων, νὰ γίνη ζύθος.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Σφρόν Πιπακού [Ε]

264—268. Μαγικούν Γράμματα.

Τῇ ἀνταλλαχῇ δύο γράμματαν ἔκστης τῶν κατωθι λέξεων διὰ δύο ἀλλών, πάντοτε τῶν αὐτῶν, νὰ σχηματισθῶσιν ἀλλα τόσαι τέσσαι λέξεις, πα-

ται σημείωσαν πτηνά.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Αρχόντος Ιωσήπου [ΕΕ]

269. Δεκτῆ Αρκοστιχέα.

Τὶς ἀρχικὰ γράμματα τῶν ζητουμένων λέ-

ξίων ἀποτελοῦν δένδρον, τὰ δὲ δευτέρα θύμον:

1. Εἴνιοι κόνι, έθνους μεγάλου. 2. Πτηνόν. 3.

Κινητήριος δύναμις. 4. Αρχαία βασιλίσσα. 5.

Προρήγης.

Εστάλη ὑπὸ Ροβέρτου Ιωσήπου [Ε]

270. Φωνηστόλιπον

μθρυμτον-τος

κ-φλον-κντος.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Κόδουν [Ε]

ΑΥΣΕΙΣ

τῶν Ημεραποκίων Λασκήσεων τοῦ φύλου 13.

Ο χέρης τῶν λόγων, ἐπὶ τοῦ διτού δέον νὰ γάρωσε

τὰς λύσεις τῶν οἱ διαγνωνίσαντος, πολεῖσαν ἐν

τῷ Ιαπετίῳ μεταξὺ εἰς τὸ φεύγωνον; πρέπει νὰ τὸ σημεῖον; πάντοτε εἰς

τὰς ἐπιστολάς σου) Χαριτωμένη, Μουρίσαν (σημερον τὸ λάθος διορθώνεται) Μουσηρίδη κ.τ.λ.

Εἰς δύο οικίες δέλτας, καὶ μάθεις, κατέβασι, κάλνξ.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Ελένης [ΕΕ]

271. Αρκοστιχέα.

Τὶς ἀρχικὰ γράμματα τῶν ζητουμένων λέ-

ξίων ἀποτελοῦν δένδρον, τὰ δὲ δευτέρα θύμον:

1. Εἴνιοι κόνι, έθνους μεγάλου. 2. Πτηνόν. 3.

Κινητήριος δύναμις. 4. Αρχαία βασιλίσσα. 5.

Προρήγης.

Εστάλη υπὸ τοῦ Αρχόντος Ιωσήπου [Ε]

273. Λεξιγριφος.

Σὲ προσκαλῶ σημάτων, ἔπειτα σὲ φωτίων,

Καὶ βλέπεις μὲ τὶ τρόπον ἐν ζῴων σχηματίων.

Εστάλη διό τοῦ Αγγονολογιατρού [Ε]

273. Στοιχειογριφος.

Ἐν τετράποδην γνωστὸν σου, πειο ἀπ' δλα;

[τρέχα ρώτα]

Τὸ κεφάλι μου, ἀν βράχης

Σὲ δὲ κεφάλι θά με βάλης;

Κι' ἀν τὸ διοι λανακάνης, γίνονται δὲ μουσ πράτα.

Εστάλη υπὸ τοῦ Αυτοχόεον [Ε]

274. Στοιχειογριφος.

Ἐν τετράποδην γνωστὸν σου, πειο ἀπ' δλα;

λιν, ἀποτελουμένην ἀπὸ τυχοδιώκτας δόλου τοῦ κόσμου. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐν σύνθημα ἐδόθη, ἄγνωστον πόθεν, εἰς ἡλεκτρικὸς σπινθήρ μετέδωκε τὸ πῦρ εἰς δόλας τὰς ἀπλήστους ἑκείνας φαντασίας.

Ο συρρετός τῶν τυχοδιώκτων ἀπετελεῖτο ἀπὸ ἀνθρώπους χρεωκοπήσαντας κάπου, φυλακισθέντας, ἀπολέσαντας τὰ πολιτικά τῶν δικαιώματα, ἐκφυλισμένους, ἀπὸ ἔκθρασματα παντὸς ἔθνους. Ή θολὴ αὐτὴ ὑποστάθμη, ἡ δόλια ἐσχηματίσθη ἀπὸ τὰ βρωμερώτερα κοινωνικά στρώματα τῶν δύο κόσμων, ἐν μόνον κοινὲν γνώρισμα εἶχε τὴν δίψαν τοῦ πλούτου, πλούτου ἀποκτωμένου εὐκόλως, χωρὶς κόπον, χωρὶς ὑπομονὴν, χωρὶς οἰκονομίαν. Μαῦροι, κίτρινοι, λευκοί, δόλοι ἐνέμιζον ὅτι ἔφθανε νὰ σκύψουν μόνον διὰ τὸ ἀποκτήσουν θησαυρὸν!..

Ο κ. Μασσαλίας εἶχεν φίλοις του, οἵτινες εἶχον ἔξασφαλισθῆ διὰ τοῦ ὑψηλοῦ φραγμοῦ τῶν πασσάλων καὶ ὑπερησπίζοντο ἀπὸ τὸ τάγμα τῶν μαύρων, τὸ δόπον συνεδέετο πρὸς τοὺς κυρίους του μὲ τὸν τριπλοῦν δεσμὸν τῆς πειθαρχίας, τοῦ συμφέροντος καὶ τῆς ἀγάπης, δὲν εἶχον κανένα φόδον περὶ τῆς ἀσφαλείας των. Ήσαν οἱ πρῶτοι κάτοχοι τοῦ χρυσοφόρου ἐδάρους· τοῦτο ἦτο ἀναντίρρητον· τὸ δικαιόωμα δὲ τοῦτο ἦτο σεβαστὸν καὶ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους αὐτούς, τοὺς χωρὶς νόμον καὶ πίστιν· ὥστε κομμία αφοροῦν δὲν ὑπῆρχε νὰ φοβῶνται, πρὸς τὸ παρόν, αἰφνίδιαν τινὰ προσβολὴν καὶ διαπαγῆν· ἀνάγκη ὅμως ἦτο νὰ προφυλαχθοῦν ἀπὸ τὴν βαθμιαίαν εἰσβολὴν. Αἱ ὅχθαι τοῦ ποταμοῦ ἦσαν περιφραγμέναι καὶ ἐψυλλάσσοντο καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη, ἀλλὰ τὸ ρεῦμα τοῦ νεροῦ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ περιφραγθῇ. Ἐδῶ ὁ δρόμος ἦτο ἐλεύθερος εἰς δόλους, καὶ ἀπὸ τὸ πρῶτον ἔως τὴν ἀσπέραν, ἀκάτοις καὶ λέμβοις καὶ μονόβυλα διέσχιζον τὸν ἄλλοτε τόσον ἥσυχον ποταμόν, μὲ ἐπιβάτας πάσης φυλῆς καὶ παντὸς χρώματος· οὗτοι δὲ κατὰ τὴν διάβασιν τῶν ἔρριπτον περιεργαζόμενα ἀπὸ τῆς χλοηφόρου ἐκτάσεως εἰς τὴν ὅποιαν διεγράφυντο ἔνιοτε τὰνεανικὰ σώματα τῆς Κοραλίας καὶ τῆς Λίνας· πλησίον αὐτῶν περιεφέρετο ὁ γιγαντιαῖος κέρθερός των, αὐτηρὸς φρουρός, ὑψώνων τοὺς χαυλιδόντας του μὲ ἐπιθετικός διαθέσις ὅταν ἔθλεπε πλησιάζοντας ἕξους. "Ολοὶ δὲ οἱ ὄφαλοι ἔκεινοι, ὁ ωχρὸς ὄφαλος τοῦ κατοίκου τῶν βορείων κλιμάτων, ὁ πυρώδης ὄφαλος τοῦ μεσημεριοῦ, ὁ τριγωνικὸς ὄφαλος τοῦ Κινέζου, ἔθλεπον μὲ ζηλείαν τὴν θελκτικὴν ἑκείνην ὅπτασίαν τῆς ἡσυχίας, τῆς τάξεως καὶ τῆς χάριτος.

Μόλις οἱ πρῶτοι χρυσοθῆραι ἔστησαν τὰς σκηνάς των πλησίον τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἀμέσως ἤνοιξεν ἐν καπηλεῖον ἦτο τὸ πρῶτον κατάστημα· κατόπιν ἤνοιξεν ἐν καπνοπλεῖον, ἐπειτα ἐν ὄφικὸν καφε-

νεῖον. Ποτα ποτά, ποτὸν καπνὸν, ποτὸν καφέν, καὶ πρὸ πάντων ποτὰ φραγμάτων ἐπρόσφερον εἰς τοὺς πελάτας των, εὔκολον εἶναι γὰρ καταλάθη κανεῖς. Ἐνῷ δὲ τὰ παράφων φραγμάτων καὶ ἡ θορυβώδης ὄρχηστρα ἐξεκώφινον τὰ ὄτα, τὸ χαρτοπάγνιον ἔπι αἰρετὸν ε' κ' ἔδι γε.

Συγχρόνως ἡ τιμὴ τῶν πραγμάτων ἀνέδη καταπληκτικῶς ἐπέρασεν ὁ καιρὸς κατὰ τὸν ὄποιον ἔφθασεν ε' ἀπλώση κανεῖς τὴν χειρά του διὰ νὰ ἔχῃ ὅτι ἡ θελεν ἀφθόνως εἰς τὴν τράπεζάν του. Αἱ δώδεκα χιλιάδες τῶν Βανδάλων, δυσὶς πρὸς σύγνεφον ἀκρίδων, κατέφαγαν, ἡρήμωσαν, κατέστρεψαν δὲ, εὑρέθη ἐμπρός των Μάλφη, καὶ εὐθὺς ἤρχισε πάλιν ἡ πολειά ίστορία. Φωναί, δάκρυα, φιλονεικία, συγκρούσεις ἡκούσθησαν. Μερικοὶ κερδοσκόποι συνήθοις καὶ ἀποθήκευσαν τὰ ὀλίγα τρόφιμα, τὰ ἐποίη ἔμειναν, ἡ ἐπήγαν μακράν πρὸς περιμήσιαν δώσων ἔλειπον, καὶ τὰ ἐπώλουν ἀκριδώτατα. Δύο δὲ τρεῖς μὲ μορφὴν πανούργον, μὲ γευπήν μύτην, μὲ βλέμματα πονηρὰ καὶ ὑποπτα, ἀνεφάγησαν ἡδη πρώτης τάξεις βιομήχανοι ὡς πρὸς τὴν τέχνην τοῦ νὰ ἐλκύουν ὅλα τὰ χρήματα τὰ ὀποῖα ἐκυκλοφόρουν εἰς τὰ πέριξ. Οι μεταναστάται τοὺς ἀπειροτρόπουν καὶ τοὺς ἀπεστρέφοντο, ἀλλὰ ὀλίγον, καὶ ἀποιειναὶ τοὺς πειθαρχίας, ἀλλὰ ὀλίγον, τὰ ὀποῖα ἔφερον μαζί των, τὰ φήματα τοῦ χρυσοῦ τὰ ὀποῖα εἴχον εἴρη, καὶ ἡ χρυσὴ κόνις τὴν ὄποιαν ἔφιλοκοσκίνικαν, διηγύνοντο πρὸς τὸ ίδιον τοῦ πορείαν καὶ τὸν παρόν, αἰφνίδιαν τινὰ προσβολὴν καὶ διαπαγῆν· ἀνάγκη ὅμως ἦτο νὰ προφυλαχθοῦν ἀπὸ τὴν βαθμιαίαν εἰσβολὴν. Αἱ ὅχθαι τοῦ ποταμοῦ ἔπιεν περιφραγμέναι καὶ ἐψυλλάσσοντο καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη, ἀλλὰ τὸ ρεῦμα τοῦ νεροῦ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ περιφραγθῇ. Ἐδῶ ὁ δρόμος ἦτο ἐλεύθερος εἰς δόλους, καὶ ἀπὸ τὸ πρῶτον ἔως τὴν ἀσπέραν, ἀκάτοις καὶ λέμβοις καὶ μονόβυλα διέσχιζον τὸν ἄλλοτε τόσον ἥσυχον ποταμόν, μὲ ἐπιβάτας πάσης φυλῆς καὶ παντὸς χρώματος· οὗτοι δὲ τοῦτο σεβαστὸν διεπιθετικός διαθέσις ὅταν ἔθλεπε πλησιάζοντας ἕξους. "Ολοὶ δὲ οἱ ὄφαλοι ἔκεινοι, ὁ ωχρὸς ὄφαλος τοῦ κατοίκου τῶν βορείων κλιμάτων, ὁ πυρώδης ὄφαλος τοῦ μεσημεριοῦ, ὁ τριγωνικὸς ὄφαλος τοῦ Κινέζου, ἔθλεπον μὲ ζηλείαν τὴν θελκτικὴν ἑκείνην ὅπτασίαν τῆς ἡσυχίας, τῆς τάξεως καὶ τῆς χάριτος.

Αἱ οἰκονομίαι των, τὰς ὅποιας εἶχαν κρυμμένας εἰς καρπούς γνωίαν τοῦ δωματίου, ἔφθασαν μετ' ὀλίγον εἰς τὰς ἀπακτικὰς χειρας τοῦ ἐμπόρου καὶ ἀγάπην ἀπὸ τῆς χλοηφόρου ἐκτάσεως εἰς τὴν ὅποιαν διεγράφυντο ἔνιοτε τὰνεανικὰ σώματα τῆς Κοραλίας καὶ τῆς Λίνας· πλησίον αὐτῶν περιεφέρετο ὁ γιγαντιαῖος κέρθερός των, αὐτηρὸς φρουρός, ὑψώνων τοὺς χαυλιδόντας του μὲ ἐπιθετικός διαθέσις ὅταν ἔθλεπε πλησιάζοντας ἕξους. "Ολοὶ δὲ οἱ ὄφαλοι ἔκεινοι, ὁ ωχρὸς ὄφαλος τοῦ κατοίκου τῶν βορείων κλιμάτων, ὁ πυρώδης ὄφαλος τοῦ μεσημεριοῦ, ὁ τριγωνικὸς ὄφαλος τοῦ Κινέζου, ἔθλεπον μὲ ζηλείαν τὴν θελκτικὴν ἑκείνην ὅπτασίαν τῆς ἡσυχίας, τῆς τάξεως καὶ τῆς χάριτος.

Αἱ οἰκονομίαι των, τὰς ὅποιας εἶχαν κρυμμένας εἰς καρπούς γνωίαν τοῦ δωματίου, ἔφθασαν μετ' ὀλίγον εἰς τὰς ἀπακτικὰς χειρας τοῦ ἐμπόρου καὶ ἀγάπην ἀπὸ τῆς χλοηφόρου ἐκτάσεως εἰς τὴν ὅποιαν διεγράφυντο ἔνιοτε τὰνεανικὰ σώματα τῆς Κοραλίας καὶ τῆς Λίνας· πλησίον αὐτῶν περιεφέρετο ὁ γιγαντιαῖος κέρθερός των, αὐτηρὸς φρουρός, ὑψώνων τοὺς χαυλιδόντας του μὲ ἐπιθετικός διαθέσις ὅταν ἔθλεπε πλησιάζοντας ἕξους. "Ολοὶ δὲ οἱ ὄφαλοι ἔκεινοι, ὁ ωχρὸς ὄφαλος τοῦ κατοίκου τῶν βορείων κλιμάτων, ὁ πυρώδης ὄφαλος τοῦ μεσημεριοῦ, ὁ τριγωνικὸς ὄφαλος τοῦ Κινέζου, ἔθλεπον μὲ ζηλείαν τὴν θελκτικὴν ἑκείνην ὅπτασίαν τῆς ἡσυχίας, τῆς τάξεως καὶ τῆς χάριτος.

Αἱ οἰκονομίαι των, τὰς ὅποιας εἶχαν κρυμμένας εἰς καρπούς γνωίαν τοῦ δωματίου, ἔφθασαν μετ' ὀλίγον εἰς τὰς ἀπακτικὰς χειρας τοῦ ἐμπόρου καὶ ἀγάπην ἀπὸ τῆς χλοηφόρου ἐκτάσεως εἰς τὴν ὅποιαν διεγράφυντο ἔνιοτε τὰνεανικὰ σώματα τῆς Κοραλίας καὶ τῆς Λίνας· πλησίον αὐτῶν περιεφέρετο ὁ γιγαντιαῖος κέρθερός των, αὐτηρὸς φρουρός, ὑψώνων τοὺς χαυλιδόντας του μὲ ἐπιθετικός διαθέσις ὅταν ἔθλεπε πλησιάζοντας ἕξους. "Ολοὶ δὲ οἱ ὄφαλοι ἔκεινοι, ὁ ωχρὸς ὄφαλος τοῦ κατοίκου τῶν βορείων κλιμάτων, ὁ πυρώδης ὄφαλος τοῦ μεσημεριοῦ, ὁ τριγωνικὸς ὄφαλος τοῦ Κινέζου, ἔθλεπον μὲ ζηλείαν τὴν θελκτικὴν ἑκείνην ὅπτασίαν τῆς ἡσυχίας, τῆς τάξεως καὶ τῆς χάριτος.

Αἱ οἰκονομίαι των, τὰς ὅποιας εἶχαν κρυμμένας εἰς καρπούς γνωίαν τοῦ δωματίου, ἔφθασαν μετ' ὀλίγον εἰς τὰς ἀπακτικὰς χειρας τοῦ ἐμπόρου καὶ ἀγάπην ἀπὸ τῆς χλοηφόρου ἐκτάσεως εἰς τὴν ὅποιαν διεγράφυντο ἔνιοτε τὰνεανικὰ σώματα τῆς Κοραλίας καὶ τῆς Λίνας· πλησίον αὐτῶν περιεφέρετο ὁ γιγαντιαῖος κέρθερός των, αὐτηρὸς φρουρός, ὑψώνων τοὺς χαυλιδόντας του μὲ ἐπιθετικός διαθέσις ὅταν ἔθλεπε πλησιάζοντας ἕξους. "Ολοὶ δὲ οἱ ὄφαλοι ἔκεινοι, ὁ ωχρὸς ὄφαλος τοῦ κατοίκου τῶν βορείων κλιμάτων, ὁ πυρώδης ὄφαλος τοῦ μεσημεριοῦ, ὁ τριγωνικὸς ὄφαλος τοῦ Κινέζου, ἔθλεπον μὲ ζηλείαν τὴν θελκτικὴν ἑκείνην ὅπτασίαν τῆς ἡσυχίας, τῆς τάξεως καὶ τῆς χάριτος.

Αἱ οἰκονομίαι των, τὰς ὅποιας εἶχαν κρυμμένας εἰς καρπούς γνωίαν τοῦ δωματίου, ἔφθασαν μετ' ὀλίγον εἰς τὰς ἀπακτικὰς χειρας τοῦ ἐμπόρου καὶ ἀγάπην ἀπὸ τῆς χλοηφόρου ἐκτάσεως εἰς τὴν ὅποιαν διεγράφυντο ἔνιοτε τὰνεανικὰ σώματα τῆς Κοραλίας καὶ τῆς Λίνας· πλησίον αὐτῶν περιεφέρετο ὁ γιγαντιαῖος κέρθερός των, αὐτηρὸς φρουρός, ὑψώνων τοὺς χαυλιδόντας του μὲ ἐπιθετικός διαθέσις ὅταν ἔθλεπε πλησιάζοντας ἕξους. "Ολοὶ δὲ οἱ ὄφαλοι ἔκεινοι, ὁ ωχρὸς ὄφαλος τοῦ κατοίκου τῶν βορείων κλιμάτων, ὁ πυρώδης ὄφαλος τοῦ μεσημεριοῦ, ὁ τριγωνικὸς ὄφαλος τοῦ Κινέζου, ἔθλεπον μὲ ζηλείαν τὴν θελκτικὴν ἑκείνην ὅπτασίαν τῆς ἡσυχίας, τῆς τάξεως καὶ τῆς χάριτος.

Αἱ οἰκονομίαι των, τὰς ὅποιας εἶχαν κρυμμένας εἰς καρπούς γνωίαν τοῦ δωματίου, ἔφθασαν μετ' ὀλίγον εἰς τὰς ἀπακτικὰς χειρας τοῦ ἐμπόρου καὶ ἀγάπην ἀπὸ τῆς χλοηφόρου ἐκτάσεως εἰς τὴν ὅποιαν διεγράφυντο ἔνιοτε τὰνεα

τὸ μαχαῖρι, τὸ δίδει τῆς ἀδελφῆς του, καὶ τῆς λέγει :

— "Εἷα, "Αννα μου" μοίρασέ το ἐσύ χριστιανικά.

Ο ΑΝΑΝΙΑΣ

ΕΓΓΟΝΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ

(Συνέχεια· ίδε σελ. 181.)

Τώρα ἀς διηγηθῶμεν συντόμως καὶ τὴν ὁδύσσειαν τοῦ δυστυχοῦς Οὐγονέτου. Ἐνθυμεῖσθε, διτὶ καθ' ἣν στιγμὴν ὁ κόμης τῆς Φλάνδρας ἔγκατελείπει τοὺς διηκόδους του ὄθρούνδως καὶ ἀνεπισήμως, ἐκεῖνος ἔχωντος ἕκαντα ὑπὲ τὰ σκεπάσματα τῆς ἡγεμονικῆς αἰλίνης, ἔρμαιον φόδων δεινῶν.

Ἐξημέρωσεν.

Οἱ διαβάται εἶδον τὴν μεταξίνην κλιμακα, τὴν κρεμασμένην ἀπὸ τὸ παράθυρον. . . Μετ' ὅλιγον ὀλόκληρος ἡ πόλις ἦτο ἀνάστατος.

Ο Προστάτης προετέξεν, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῶν Συμβούλων, καὶ εἰς ἡλίθευν εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ κόμητος.

Παρατηρήσας τὸν κοιτάζεν, ἔξειδε στεναγμὸν ἀνακοψίσεως.

— Ματαία ἡ ἀνησυχία, φίλοι μου! εἶπε μ' ἐπιστρέψατε. Δέξα τῷ Θεῷ, οὐδὲν δυσάρεστον συνέδη εἰς τὸν ἀγαπητὸν μας κόμητα, καὶ θά λάβετε τὴν τιμὴν νά τον χαιρετίσετε τώρα που θά ἔξειπνήσῃ.

Καὶ ὑποκλιθεὶς ταπεινότατα :

— "Εκλομπρότατε, οἱ Σύμβουλοι τῆς πιστῆς σας πόλεως ἥλικαν νὰ ἐρωτήσουν περὶ τῆς πολυτίμου ὑγείας σας.

Εἰς ἀπάντησιν ἡκούσθη ἡχηρὸν ρογχάλισμα.

Ἀνησυχῶν διὰ τὸν ὑπὸν τοῦτον τὸν βαθὺν καὶ παρατεταμένον διὰ τοῦτον τὸν κόμητος.

Οὗτος, νομίσας διτὶ τὸν ἐσκότωναν, ἐξέβαλε κραυγὴν σπαρακτικήν, ἀνεπήδησεν ἔξαλλος, καὶ ἐπέδειξεν εἰς τοὺς ἐκπλήκτους συμβούλους τὸ πελιθόν πρόσωπον τοῦ Οὐγονέτου...

— Μπᾶ! ποιὸς εἶναι αὐτός; . . . ἀνέκραξεν διὰ τοῦτον τὸν παρατηρήσατον τρία βήματα.

Τοῦτο ὑπῆρξε τὸ σύνθημα γενικῆς καὶ ἀπειργάτου ἀναστατώσεως. Αἱ κραυγαὶ "προδοσία!" ἀντήχησαν παντοχόθεν· ἐδυστυχῆς ὀπλοποιός, ἐμβρόνητος, μὴ γνωρίζων ποιὸν νὰ πρωτακούσῃ, ἐπεγέρθησεν εἰς μάτην γάπην ἔξαλλην.

Τοῦτο κατέβασε τὸν κόμηταν στὸν πάτωτον πάτωτον.

— Μπᾶ! ποιὸς εἶναι αὐτός; . . . ἀνέκραξεν διὰ τοῦτον τὸν παρατηρήσατον τρία βήματα.

Πῶς κατώρθωσε νὰ γλυτώσῃ διὰ τοῦτον τὸν πατέρα;

— "Υπάρχει Θεὸς καὶ διὰ τοὺς κα-

τεργαρέους! θὰ ἔλεγε μὲ τὸ φιλοσοφίκον του μειδίκαρον διὰ τὸν Γκύ.

Τὸ βέβαιον εἶναι, διτὶ ἐπωφεληθεῖς τῆς παρακάλησης, κατώρθωσε νὰ φύγῃ ἀπαρτήστος, καὶ ἐν ὃ δὲ δόχλος κατεγένετο μὲ τὸν Προστάτην, δὲ καύσιμος αἴτιος τῆς συμφορᾶς του ἐξεικήσει μὲ σκοτὸν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Προθηγίαν. Ἀλλὰ καθ' ὅδην ἐνέπεσεν εἰς κακοὺς ὀδηγούς, ἐνεπαίχθη, περιπλανήθη, καὶ μετὰ μακρὰς περιπετείας, αἱ δόποικι δέν μητείς ἐνδιαφέρουν, κατέληγεν ἐπὶ τέλους εἰς Ρήμας. Ἐκεῖ προελήφθη ὑπὲ τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ «Ἀγίου Ρήμου» ὡς παραμάγειρας.

Τὴν λυπηρὰν οὐτὴν ιστορίαν διηγήθη ὁ ἵδιος διὰ τὸν κλαυθυρόν του ὅρος ὀλίγον συνεκίνησε τὸν νεκρὸν κόμητα, δὲ δόποιος δέν ἐλησμένοις εὐκολα τὴν προδοσίαν.

Ο Γωλιτέρος δύμας, πλέον μεγάθυμος, περηγόρησε τὸν δυστυχῆ καὶ τῷ ἔδωσε τὴν ἐλπίδα ταχείας ἐπανόδου εἰς τὴν πατρίδα.

— Οχι, δέν μ' ἔβαλε κάτω, εἰπε, προσπαθῶν νάνακτηση τὴν ἀπάθειάν του· ἐπικόνταψα καὶ ἐπεσει. Ἀλλὰ δέν με μέλει δι' αὐτό, οὔτε διὰ τὴν μαχαιριά που ἔλαβε καὶρό νά μου δώσῃ ὁ χαριτωμένος ἀνεψιός σας.. . Μὲ μέλει μόνον διὰ σᾶς... Ἀνυσχώ πολὺ ποὺ δέν ήθελην.

— Πρότοι παρόν, νὰ γυρίσης γρήγορα ἐτὴ σούδλα σου καὶ νὰ προσέξης νὰ μήν καῇ τὸ φητό, διέταξεν διὰ τὸν Γκύ. Προκάντων δύμας νὰ ἔχῃς τὸ νοῦ σου νὰ μή σε πάτω νὰ κρυψανοῦς δύπιστα ἀπὸ τὶς πόρτες, γιατί ἀλλοιμόνος σου!

Ἐξαίρηνης, μέγας θύρωδος σαλπίγγων καὶ τυμπάνων ἀντήχησεν ἔξω, ἐλκύσας δόλους τους ἑοίκους εἰς τὰ παράθυρα.

— Ήσαν οἱ ἀπεσταλμένοι τῆς Φλάνδρας, οἱ δόποιοι εἰσήρχοντο ἐν πομπῇ, προηγούμενης τῆς σημαίας.

— Ή κόμης Τιωννά, ἐπὶ λευκοῦ ἱππου, ἐπροχώρει εὐθυτενῆς καὶ ἀγέρωχος, χωρὶς γάξιόνης οὔτε ἔνδε βλέμματος τοὺς ταπεινοὺς θητούς, οἵτινες ἔπειτα σε πάντα ταπεινότατα:

— Νομίζεις διτὶ ἡ ἀδελφῆ μου εἶναι μαζί του;

— Ναί διέκρινα μένην γυναικείαν σκιάν εἰς τὸ βάθος τοῦ δωματίου.

— Καὶ τί με συμβούλευες τώρα;

— Ο, τι σᾶς συνεδούλευσα ἀνέκαθεν, σᾶς συμβούλευω καὶ τώρα: νὰ βγάζετε ἀπὸ τὴν μέση τὸ ἐμπόδιον, διτὶ καὶ ἐν εἰς!

— Ο, τι ἡτο καλὸν χθές, δέν θὰ εἶναι καλὸν καὶ αὔριον· ἐπειτα ἀποστρέφομαι τὴν βίαν.

— Αλήθεια; ἀπὸ πότε;

— Δέν εἶναι ἀνάγκη νὰ χύνῃ κανεὶς αἷμα, διταν εἰμπορῇ νὰ ἐνεργήσῃ διαφορετικά.

— Συγχωρήσατε μου τὴν ἐκπλήξειν, Δέσποιν· ἀλλὰ δέν εἶμαι συνειθυμένος εἰς τόσην ἐπιφύλαξιν, καὶ ηθελα νὰ μάθω τὸ αἴτιον, τὸ ἀλγήθες αἴτιον τῆς ἐπισικείας σας.

— Τὸ συγγενικὸν αἴσθημα, κύριε!

— Υποκλίνομαι, Δέσποινα!

— Επειτα... ἡ φρόνησις... Η Μαργαρίτα κατώρθωσε νὰ εὕρῃ προστασίαν καὶ βοήθειαν. Μέσα εἰς δέλην αὐτὴν τὴν

1900

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ἀριστοκρατίαν, ποὺ συνηθροίσθη διὰ τὴν στέψιν, ὑπάρχουν καὶ πάρα πολλοὶ φίλοι τοῦ πατέρας μου. Ο γέρων Βχούλεν, ὁ Ιωάννης, ὁ φίλος καὶ συμπολεμιστής του, δὲν θρηνηθῆρα πού τὴν ἀγαπητήν του θυγατέρα. Ειπορεῖ, — ζεύρω κ' ἔγω — νὰ ἐπηρεάσουν καὶ νὰ παραπέσουν τὴν Λευκήν τῆς Καστίλλης... Ἐξ ἄλλου, ἐὰν ἡ Αγιτιανίσισσα, διὰ νά με βλάψῃ, ἐσκέπτετο νὰ ἐλευθερώσῃ τὸ σύνυγόν μου, ἡ Ζαράξης ἀνεψιού τοῦ πατέρας μου φίλη! Τὸ βέβαιον εἶναι διτὶ τὸν προτέρων. — Μὲ τὸ εὖμορρη ἡ ζωγραφική σου! Δὲν πων νὰ θαυμάζω τοὺς στολισμοὺς τῆς Καλλιγράφας δύο τάξεις, εἰς τὸν τοῦ Διηγήματος μίαν μόνον κτλ. κτλ. Εἰς τὴν προκήρυξιν ἐκάστου Διαγωνισμοῦ αὐτὸν σημειώνεται, ὥστε δὲν εἶναι ἀνάγκη νά το ξενάγηρεν τοῦ προτέρων. — Διό τὸ εὖμορρη ἡ ζωγραφική σου! Δὲν πων νὰ θαυμάζω τοὺς στολισμοὺς τῆς Καλλιγράφας δύο τάξεις, εἰς τὸν τοῦ Διηγήματος μίαν μόνον κτλ. κτλ. Εἰς τὴν προκήρυξιν ἐκάστου Διαγωνισμοῦ αὐτὸν σημειώνεται, ὥστε δὲν εἶναι ἀνάγκη νά το ξενάγηρεν τοῦ προτέρων. — Διό τὸ εὖμορρη ἡ ζωγραφική σου! Δὲν πων νὰ θαυμάζω τοὺς στολισμοὺς τῆς Καλλιγράφας δύο τάξεις, εἰς τὸν τοῦ Διηγήματος μίαν μόνον κτλ. κτλ. Εἰς τὴν προκήρυξιν ἐκάστου Διαγωνισμοῦ αὐτὸν σημειώνεται, ὥστε δὲν εἶναι ἀνάγκη νά το ξενάγηρεν τοῦ προτέρων. — Διό τὸ εὖμορρη ἡ ζωγραφική σου! Δὲν πων νὰ θαυμάζω τοὺς στολισμοὺς τῆς Καλλιγράφας δύο τάξεις, εἰς τὸν τοῦ Διηγήματος μίαν μόνον κτλ. κτλ. Εἰς τὴν προκήρυξιν ἐκάστου Διαγωνισμοῦ αὐτὸν σημειώνεται, ὥστε δὲν εἶναι ἀνάγκη νά το ξενάγηρεν τοῦ προτέρων. — Διό τὸ εὖμορρη ἡ ζωγραφική σου! Δὲν πων νὰ θαυμάζω τοὺς στολισμοὺς τῆς Καλλιγράφας δύο τάξεις, εἰς τὸν τοῦ Διηγήματος μίαν μόνον κτλ. κτλ. Εἰς τὴν προκήρυξιν ἐκάστου Διαγωνισμοῦ αὐτὸν σημειώνεται, ὥστε δὲν εἶναι ἀνάγκη νά το ξενάγηρεν τοῦ προτέρων. — Διό τὸ εὖμορρη ἡ ζωγραφική σου! Δὲν πων νὰ θαυμάζω τοὺς στολισμοὺς τῆς Καλλιγράφας δύο τάξεις, εἰς τὸν τοῦ Διηγήματος μίαν μόνον κτλ. κτλ. Εἰς τὴν προκήρυξιν ἐκάστου Διαγωνισμοῦ αὐτὸν σημειώνεται, ὥστε δὲν εἶναι ἀνάγκη νά το ξενάγηρεν τοῦ προτέρων. — Διό τὸ εὖμορρη ἡ ζωγραφική σου! Δὲν πων νὰ θαυμάζω τοὺς στολισμοὺς τῆς Καλλιγράφας δύο τάξεις, εἰς τὸν τοῦ Διηγήματος μίαν μόνον κτλ. κτλ. Εἰς τὴν προκήρυξιν ἐκάστου Διαγωνισμοῦ αὐτὸν σημειώνεται, ὥστε δὲν εἶναι ἀνάγκη νά το ξενάγηρεν τοῦ προτέρων. — Διό τὸ εὖμορρη ἡ ζωγραφική σου! Δὲν πων νὰ θαυμάζω τοὺς στολισμοὺς τῆς Καλλιγράφας δύο τάξεις, εἰς τὸν τοῦ Διηγήματος μίαν μόνον κτλ. κτλ. Εἰς τὴν προκήρυξιν ἐκάστου Διαγωνισμοῦ αὐτὸν σημειώνεται, ὥστε δὲν εἶναι ἀνάγκη νά το ξενάγηρεν τοῦ προτέρων. — Διό τὸ εὖμορρη ἡ ζωγραφική σου! Δὲν πων νὰ θαυμάζω τοὺς στολισμοὺς τῆς Καλλιγράφας δύο τάξεις, εἰς τὸν τοῦ Διηγήματος μίαν μόνον κτλ. κτλ. Εἰς τὴν προκήρυξιν ἐκάστου Διαγωνισμοῦ αὐτὸν σημειώνεται, ὥστε δὲν εἶναι ἀνάγκη νά

